

دیمه‌نی «باستانی»

عەباس مەعرووفی
 لە فارسییەوه: لەیلا نورانی
 (مهاباد)

لە پەنجەرە پرا تەنیا بارینی بەفر دیار بوو، بەفرێکی بلەوێز و ناوێخت، خولی دەخوارد و کایەیی دەکرد. برێک خوارتر لە پەنجەرە، «کاووس باستانی» لەسەر قەرەوێڵە ئەژۆکانی لە باوێش گرتبوو و جۆرێک چاوی لە دەریا بریبوو کە دەتکوت خەریکن چارەنووسی دیاری دەکەن و پوختاری ئارام و سەپلکەیی بە «نەجات موسایی» گروپتینی دەبەخشی کە ئیتر هەست بە لەرزین نەکا و بە چاوی لێکردن لە پەنجەرە، هەم بەفرەکە ببینی و هەمیش کاووس.

نەجات وەک تینوویەک کە لە بن دیوار داوێشایی، چاوی لە کاووس بریبوو و نەیدەزانی کە چ شتێک لە دەرهوێ پەنجەرە سرنجی کاووسی پاکێشاوێ. چارەدەوری ژووری داھیزراو بوو، بەلام هەرچی بێ، لە ئاسایشگای پیشوو خۆشتر و دلگرتەر و پووناکتر بوو. دەنگی نالە و جارجار گریان کەسی گۆی لێ نەدەبوو، ئیتر بێ دەرهتان نەبوو کە لەبەر هەلاتن لە دەنگی گریان، پەنا بەرێتە بەر پارەوێکان، بەتایبەت ئیتر پەنجەرەییکی بەرەو دەریا هەبوو کە کاووس دەیکوت دیمەنیکی جوان لەو شوێنانە هەیه. جۆبارێک، هیندیک دار و ئەو ئەسپانەیی کە جارجار دین و سەریان دە ئاو دەنێن.

ماوێهەک دواپە بەفر تەنکەیی دایە و لێی کردوێ. تاو هەلات و دەنگی چۆرەچۆری ئاو، لە شوێنیکی دوور دەهاتە گۆی. لە چوارچێوێ شینی پەنجەرە، ئاسمان بە چەند پەلەهەور و سێ قشەلەوێ دیار بوو. دواپە کە قشەلەکان بە قەرەقەر تێپەڕین، دەنگی نیخەنیخی هەناسە

دانی «سولهیمان» دههاته گوئ. ههوه لئ کاووس و دوايي نه جات چاويان له سولهيمان کرد. چواربه نده يهک بوو که ته نيا هه ناسه ي هه لده کيشا و جار جاريش ده کڅخي. له پشت شوو شه ي ئه ستووري چاويلکه، ئه وه نده ي ده پرواني هه تا ببيني، دوايي به جوړيک که بيه ويئ ده ست به قسان بکا، سهري ده هينا پيش و زاري ده کرده وه و ته نيا رديني ده خوراند و هه ر ئه و شتانه بوو که کاتي له بهر يهک ده کشانده وه، به کاوه خوتر له وه ي که هه بوو. نه جات کوتي: کاووس، ئه گه ر ده ليم کاووس، ژنه که م وه بير ديته وه، نيوي تاووس بوو. کاووس کوتي: کوت. زور توندوتول بوو، کازيوه که ده نگوت، هه تا مريشک هه لده نيشت کاري ده کرد. کاووس کوتي: ئه ها ئه سپه کان ئه وه دين. نه جات کوتي: چا نه بوو «دانايي» مرد، ئاسوده بوو، پياوي چاک بوو، به لام کاريکي خه راپي کرد بوو ده و دستشوريه ميستبوو. کاووس کوتي: نه ميستبوو، تو جنپوت پي ده دا، ئازارت ده دا. نه جات کوتي: بوخوم ديم، ئاغاگيان، ئه لعان که مردوه ئاغاگيان. کاووس کوتي: کاروان پاش و پيشه، ئيمه ش ده مرين. نه جات کڅخي و به ده سره سره خلته که ي سترييه وه و دواماهوي تامي زاري قوت داوه. وهک شيرنايي دواي قه ند قوت بداته وه و هه ستی کرد که زوري کاووس خوش ده وي، ئه گه رچي قه ره ويله که ي خوي له کن په نجه ره که نييه، که چي ده زاني له ده ري چ خه به ره. ئه سپه کان چ ده که ن، کوتره کان که نگي دين و بيچمي داره کان چونه.

کاووس کوتي: له بيرم بي به ته همينه بليم ئه فسانه که ي بهيني. نه جات کوتي: بو دي؟ ئه تو ده لئي. سي دانه ساله وا ده لئي، ئاغاگيان. - ئه وسال حه تمه ن دي، له بهر جيژنيش بي هه ر دي. له بهر خاتري منيش بي هه ر دي. به دلم داهاتوه. - خودا کچي نه دايئي، دوو کورپي پي دايي، ئم، له خودا توورپه بوو، ديتبووي که هينديک له به سال اچواني ئاسايشگا، ملاقاتيان (سه ردانيان) هيه و ئيستاکه چاک ده يزاني که زوريه ي ملاقاتييه کان ژنن. ده گه ل منداله کانيان وه پي ده که ون و خه لاتيک، شتيکيش ده هينن و که ميک په نگ و شادي و هه راهه را. - کوتي: «کورپ چاک ني، کچ شتيکي ديکه يه، کوت نيوي نه وه که ت چ بوو ئاغاگيان»؟ - ئه فسانه. - تا ئيستاکه ديتوته؟ - خو ئه وان ليتره ناژين، له هه نده رانن، به لام ويته که يم هيه. ويته که ي له باغه لي ده رهينا، چاوي لي کرد و ديسان ده باغه لي هاويشته وه. سولهيمان زه نگه که ي داگرت، چه ند چرکه دوايه دوو پيشخزمه ت هاتن له نيو وه تاغ (ژوره که) سواري مه کينه ي ده ستيان کرد و برديان. نه جات کوتي: دويني شه وي زور خراب نووست، تا به ياني چوارجار بو چونه پيشاو زهنگي لي دا. کاووس کوتي: پينچ دانه ئه سپ له هوي خه ريکن ئاو ده خون وه. - کورپه که م نه يويست ئه من به ري، ئم. - هه ميشه جيژني نه ورور تاووبانه. بيچگه له و ساله ي ئيمه - مسافير بووين و خه ريک بووين به فايئون له يه زد ده هاتينه وه.

دانی «سولهیمان» دههاته گوئ. ههوه لئ کاووس و دوايي نه جات چاويان له سولهيمان کرد. چواربه نده يهک بوو که ته نيا هه ناسه ي هه لده کيشا و جار جاريش ده کڅخي. له پشت شوو شه ي ئه ستووري چاويلکه، ئه وه نده ي ده پرواني هه تا ببيني، دوايي به جوړيک که بيه ويئ ده ست به قسان بکا، سهري ده هينا پيش و زاري ده کرده وه و ته نيا رديني ده خوراند و هه ر ئه و شتانه بوو که کاتي له بهر يهک ده کشانده وه، به کاوه خوتر له وه ي که هه بوو. نه جات کوتي: کاووس، ئه گه ر ده ليم کاووس، ژنه که م وه بير ديته وه، نيوي تاووس بوو. کاووس کوتي: کوت. زور توندوتول بوو، کازيوه که ده نگوت، هه تا مريشک هه لده نيشت کاري ده کرد. کاووس کوتي: ئه ها ئه سپه کان ئه وه دين. نه جات کوتي: چا نه بوو «دانايي» مرد، ئاسوده بوو، پياوي چاک بوو، به لام کاريکي خه راپي کرد بوو ده و دستشوريه ميستبوو. کاووس کوتي: نه ميستبوو، تو جنپوت پي ده دا، ئازارت ده دا. نه جات کوتي: بوخوم ديم، ئاغاگيان، ئه لعان که مردوه ئاغاگيان. کاووس کوتي: کاروان پاش و پيشه، ئيمه ش ده مرين. نه جات کڅخي و به ده سره سره خلته که ي سترييه وه و دواماهوي تامي زاري قوت داوه. وهک شيرنايي دواي قه ند قوت بداته وه و هه ستی کرد که زوري کاووس خوش ده وي، ئه گه رچي قه ره ويله که ي خوي له کن په نجه ره که نييه، که چي ده زاني له ده ري چ خه به ره. ئه سپه کان چ ده که ن، کوتره کان که نگي دين و بيچمي داره کان چونه.

- خه لگی یه زدی؟

كاووس سه ری له قاند و هه روا چاوی له ده ری
برې .

نه جات کوتی: قسه ویاس پاشمله ی یه زدییه کان
زوره، به لام ئەمن ده لیم یه زدی نه بالی میش
ده مژن، نه دزن، شتکر نین، نرخه که ی ده پرسن
و لی ده دهن ده پون .

كاووس کوتی: ئەوئ ده می له مألئ سی
شۆرهبی هه بوو، په نگه چوار بی، له بیرم نی .
- ده ی باشه، بریباتانن، له جیگه یان سیوتان
چه قاندا، ناغاگیان .

- مه جنوون چوو هه سهر چالوئیک که له یلی
تیدا بوو، چاوه پروان دانیشت، دانیشت هه تا
نیوقه دی چه ماوه، دوایه بوو به دار .»

نه جات هات پیبکه نی، کۆخه ئامانی پی
نه دا، پشویی نه ده هات، به شیوه یه که به
زاری داچه قاو هه روا ماوه، دوایه کوتی: «ئهی
وای» و نالهی هات .

كاووس کوتی: دۆینی شهوئ تا به ری به یانی
باری .

- هه تا به یانی خه ونم به به فره وه دی .
كاووس له سه ره قه ره ویله که ی له سه ره ئە ژنۆ
دانیشت، وه که که سیک که ته حیات ده خوئینی،
موویه سافه کانی لادابووه لای چه پ، پیستی
ده م و چاوی سپی بوو، ده تکوت خوئینی ته واو
بووه، کوتی: به راستیته؟

نه جات چه ند جار سه ری له قاند .
كاووس کوتی: به فر نیشانه یه کی چاک نی،
به فر یانی قورسای، به لام هه ره خیر بی .
نه جات به ماتی چاوی لی کرد، پالی وه دیواری
پشته سه ریدا بوو و لاقه کانی وه که مندالان له بهر
یه که ئاواله کردبوو .

کوتی: یانی چی؟ یانی مردن یا، یانی پیاو

پاره ی وه چه نگ ناکه وئ؟ سه ری چه ند جارن
له قاند . چه ند باریوه؟

كاووس کوتی: بستیک، به فری چاک بوو،
چرۆکانی شووشت و چاوی له ده ری برې . چه ند
جارانی ترووکاند و به ئیشتیاوه چاوی لی کرد:
په ری کا بوو، تواوه .

- پیش کووتال فرۆشتن له لاله زار شووتیمان
ده فرۆشت، قاشی باریکمان ده کرد، قاشی به
ده شایی .
- کوت .

- ده مه ویست بیم به ماموستا، به لام دایکم
کوتی ئیشتی چاک نی .

- بالنده کان چۆن تووکه کانیا ن ده شۆن!
خۆیان ده ئاو وه رده دهن و
- نیوی ژنه که م تاووس بوو و ئم .

خزمه تکار به زموکوت ده رکه ی کرده وه و
چه رخی (عه ره بانه ی) سوله یمانیا ن هیناوه ژوور و
پیش ئه وه ی که له سه ره قه ره ویله که ی داینینه وه،
هه رتکیان به ره و پرووی کاووس بزه یان هات . ئه وی
جیئلتتر بوو کوتی: ئاغای باستانی، سبه ی
جیژنی نه ورۆزه، جیژنانه ی ئیمه ت له بیر نه چی .
ئه وی دیکه کوتی: «حه وت سین» مان بۆ کریوی .

كاووس کوتی: نامه م بۆ نه هاتووه؟
خزمه تکاری هه وه لئ کوتی: نا به لام دی .
كاووس کوتی: کچه که م زهنگی لی نه داوه .
خزمه تکاری دووه م کوتی: ده ته وئ هه وت سینه که ت
بۆ بئیم؟

كاووس کوتی: چاوه پروانیم، ده زانم دی، خه ونم
پیوه دیوه .

خزمه تکاری هه وه لئ کوتی: ده بی جیژنانه
دراومان پی بده ی .

كاووس کوتی: خۆ زپم نییه، قپانو ده ده می .
نه جات کوتی: ده مه وئ نه یده ی ئم و سه ری

وهرگيڙا. وهك ئه وهى كه توراښي. خزمه تكارى هه وه لئى كوتى: سلامه تى ويم ده ويى و هه رتكيان وه ده ر كه وتن. كاووس كوتى: خيڙت وه پئى بئى و چاوى له ده ركه ي ژوره كه كرد. نه جات كوتى: بؤ جيژن جله كانت ده گورپى؟ كاووس جله نوښيه كانى له بهر كردبوو، «كهوت سينځكى» چكۆله كه به مقه بايه وهى نووساندبوو، له پيش خۆى دانا بوو، له سه ر لپوارى قه ره ويځله كه، به رانبه ر په نجه ره دانيشتبوو و گوځى له رادويى گرتبوو. به كراسى سپى و كوتوشه لوارى سپى، كه وشى سپى كوتالى، - بئى گورپوى - به و موويه سپيانه يه وه، ده تكوت تازه شتويوانه و له وييان داناوه هه تا وشك بيته وه. له نوورى كۆځله ي هه تاويك كه خهريك بوو ئاوا ده بوو. كاله وه تر ده هاته به رچاو. نه جات كوتى: ده ته ويى چ بكه ي؟ كاووس مه قى نه كرد. چاوى له ده رئى بپرى و گوځى دا رادويى كه گورپانى سالل راگه يه نئى. له به ره خۆيه وه بؤ دللى خۆى شتئىكى كوته وه. دوايى ده ستى راستى له سه ر دللى دانا و قيت دانيشت. نه جات كوتى: ئه وه تاعه ته؟ كاووس كوتى: پوونه، به لام قسه مه كه. نه جات كوتى: ئه مه به پۆژوو ده بين، موسولمانه كان نوځڙ ده كه ن، پۆژووش ده گرن، به لام ئه مه هه ر پۆژوو ده گرين، ئاغاگيان. كاووس كوتى: پاكوخاوينى تاعه ته. نه جات كوتى: ئيوه ئاگرپه رستن. كاووس كوتى: نا ئيمه ئاگرپه رست نين، ئيمه يه كپه رستين، يه كى بئى هاوتا ده په رستين. نه جات كوتى: درؤ ده كه ي چ ده كه ي؟ كاووس كوتى: به شوقى ئه و چرايه، ئيمه ئاگرپه رست نين. نه جات كوتى: خو نوځڙ ناكه ن؟

كاووس كوتى: تاعه ت ده كه ين. نه جات كوتى: جلى نوځڙ ده به ر ده كه ن، گوځى ده ده نه رادويى، ده چن بؤ ته ماشاى ئه سپ و بالنده كان. كاووس وه خو كه وت. بؤ ئانوساتيڪ له بنه وه چاوى له نه جات كرد و كوتى: به جئىلى، چه ند دارت چاندوون؟ نه جات كوتى: ئه من باغه وان نه بووم، ئاغا گيان، ئه من كووتالفرۆش بووم، كاتى نه مام چاندنم نه بوو. كاووس كوتى: ئه من سالل دوو دارم چاندووه، هه فتا سال، سالل دوو دانه دار. نه جات كوتى: نه مام چاندن خو تاعه ت نئى، ئم. كاووس چاوى له ده رئى كرد و كوتى: چا ئه و وه نه وشانه ي چاندوويانن، ئه و كچانه زؤد به سه ليقه ن، پياو كه يفى پئى ده كا. نه جات كوتى: ئه و پۆژوويه ي ئيمه ده يگرين تاعه ته، ئه مه ده چينه به هه شت. كاووس كوتى: ئه ويى حيساب و كتئيبى خۆى هه يه. نه جات كوتى: ئاژه ل، ئاژه ل، ئه وه يانى چى؟ كاووس كوتى: چاوورپوت هه بئى. نه جات كوتى: ئم. كاووس كوتى: پيئنج دانه ئه سپ خه ريكن ده له وه پيئنج. نه جات كوتى: ئيمه قه ديم ئه سپمان هه بوو، كه چى قه ت نه ده چووينه ته ماشاى ئه سپه كان، ده به ر كاريمان ده نان، بارمان ده كردن و ده پۆيشتئين، شاره شار، به لام قه ت نه ده چووين چاو له ئه سپه كان كه ين، له دارمان ده به ستنه وه و بارمان لئى ده نان و ده گه راپينه وه شارى، سواريان نه ده بووين، قه تيش نه ده چووين چاو له ئه سپه كان كه ين. كاووس كوتى: چارده دانه دار له هؤوه يه، به پريز

له پنا په کتر. هاوینان سیبهر ده که نه سهر خه لک، نه و دهمه ی خه لک پؤل پؤل دین و له بنیان نان و چیشته ده خون. قومار ده که نه، ته ماشای نه سپ ده که نه، ده خون و پیتمی پادوی قسه که ی پی بپی و چاوی له ده رکه ی ژوره که کرد و کوتی: خودا بکا هه وه ل که س که دیته ژور، ته همینه بی.

نه جات کوتی: جا فره قی چی؟

کاووس کوتی: دواي نوئ بوونه وه ی سال، مباره که که که سی چاک وه ژور که وئ.

نه جات کوتی: نه وه ش تاعه ته؟

کاووس کوتی: نا، مباره که، (سالی) پیاو ده بی چا بی، ده زانی سالی یانی چی؟

نه جات پرووی وه رگپرا و نیوچاوانی تیک نا.

کاووس کوتی: نه و که سه ی جهنگه ی نوئ بوونه وه ی سال دئ، سالییه، سالی ده بی پیاوچاک بی.

نه جات کوتی: له بهر نه وه ی نه ناقلت هه یه، نه پاره، ته مه نیکه هر بیرت له و شتانه کردوه ته وه.

کاووس کوتی: لیگه پئ با ده سپیکی سالی نوئ، حال م خو ش بی.

نه جات کوتی: پیم خو شه نه بی، م.

ده و دهمه دا دهنگی هاویشتنی توپ هات و بیژره کوتی: ده سپیکی سالی نوئ و دواي نا ههنگی شاد و جوانی بلو کرده وه. کاووس قیت دانیشته،

بو نانو ساتیک وچانی دا، دواي کوتیه وه: نه من نه هورامه زداي نیک، خودای چاکه، نه و پاکه

خاوه ن شکویه، همد و سه نا ده که م، خاکه لیوه ی پاک، توانایی دین پاکان سه نا ده که م.

نه جات کوتی: نه وه تاعه ته؟

کاووس کوتی: به لئ، نه وانه تاعه تن و ئیشاره ی به دوره ده ست کرد له وئ، چند که س خه ریکن

دار ده چینن. نه جات زاری خوار کرد و کوتی: یانی چی؟

کاووس کوتی: نه ورؤزت پیروژ.

نه جات ددانی ده چیره وه برد.

کاووس سهری وه رسو پاند و به غه مباری چاوی له ده ری کرد، چند چرکه دوايه ده رکه ی ژوره که

کراوه و خزمه تکار هاته ژور، کوتی: چی؟

نه جات کوتی: «جیزنت پیروژ بی، م» دواي چاوی له کاووس بپی و پیکه نی، کوتی:

«نه وه ش سالی چاک، ناغاگیان.» خزمه تکار به سهیره وه چوه پیشی. له نزیک کاووس پراوه ستا

و کوتی: ناغای باستانی نه وه بو ده گری؟

کاووس جوابی نه داوه و هه روا پرو به په نجره که دانیشته. نه جات کوتی: ناقلی ده که لله ی دا نی

و سهری ته واو خوار کردبو وه هه تا ده موچاوی ببینی، قهت به و جوړه ی چا و پی نه که وتبوو،

هه ستیکی ناخوشی هه بوو و وه بیر مندالی خوی که وته وه که له ئیسفه هان ده خاکوخول ده که وزا و

هه رچی ده یانکرد دهستی له و خوویه هه لنه ده گرت. بوخوشی ده یزانی که خوویه کی خراپه، که چی

نه یده توانی ترخی کا. وه بیر دایکی که وته وه که هه وت سال له مالی به سالچووان بوو و دایم و

ده ره م تووک و دوعای لی ده کرد و نه و سئ مانگ دوايه زانی که مردوه. نه یزانی له کوئیان

ناشتوه و نه لعان کاووسی نازار دابوو.

کوتی: ناغاگیان، نه وه یانی چی؟

کاووس تو رابوو. هه تا شه وئ هه رچی قسه یان ده گه ل کرد، وه لامی نه داوه. شامیشی (نانی

ئیواره) ی نه خوارد. که شه فه چیشته که ی ده ست لیته دابوو، هه روا ناریدیانه وه، ته نانه ت کاتی نه جات

ده یویست بخواه وئ، کلیلی کاره بای سهر خوی لی دا و کوتی: سویند بی هیچ مه به ستیکم نه بوو،

ناغاگیان و بی که لک بوو. کاووس نه یده ویست بجوولیتته وه. ده یه ویست دانیشی و له تاریکیدا،

نه سپه کان و وه نه وشه کان و داره کانی چا و لی کا.

وا وه بهر چاوه ده هات كه گوره تر و سپيتره، كه سيك له رهنگي تريفه، وهك په يكه ريكي به نرخی سپي له كاتي نزا ده چوو. به جورېك كه نه جات به ديته تووشی وه هم ده بوو، هر بویه له بهره خویه وه كوتی: سبهی دلنه وایي ده كه م و چاوه كانی قوچاند. به یانی پوژی دوايي نه جات له خو هه ستا و له سه پریان له سه ره وپله كه ی نیوه هه ستا و ماوه، تاووبان بوو و دهنگی بالنده كانی ده ری ده هاته گوئی و زایه له ی نووری هه تاو له سه ره په نجره ده دره وشاوه، كه چی كاووس له سه ره وپله كه ی نه ما بوو.

هه موو پوژی پیش هه مووان وه خبه ره ده هات، له سه ره لیواری قه ره وپله كه داده نیشته و نهنگوتنی كازیوهی چاوه لئ ده كرد، به لام ئیستا كه نه ما بوو و كه وشه كوتاله سپیبه كانی، جوونكراو له بن قه ره وپله كه بوو. نه جات دانیشته، پالی وه دیوار دا و چاوی له ده روپشتی كرد، سوله یمان پرخی ده هات و هیچ دهنگیك له پرپه وه كان نه ده بیسترا. كوتی: «كاووس». ده سه ره سرپه كه ی له نیو مه لافه كان دیته وه و ده مولووتی سترې و هیور بپوه. چهند چركه سات حه په سا، وای بیر كرده وه خه ون ده بیینی، كه چی كه وشه كانی كاووس له بن قه ره وپله كه بوون، له به ره خویه وه كوتی: چ بكه م؟ بئ ئیختیار زهنگه كه ی داگرت، كوتی: «ئه وه له كوییه؟» و له خزمه تكاره كه ش هه ره وه ی پرسی.

خزمه تكار كوتی: مرد.

نه جات كوتی: مرد؟! هه ره به راستی مرد؟!

خزمه تكار كوتی: ئه ری، كاترمیر چوار مرد.

نه جات كوتی: درو نه كه ی چ بكه ی، ئاغاگیان؟

خزمه تكار كوتی: نارپه حه ت مه به، بیری لئ مه كه وه.

نه جات كوتی: ئه لعان له كوییه؟

خزمه تكار كوتی: بردیان، بیری لئ مه كه وه. نه جات كوتی: ئینسانی چاك بوو، ئاغاگیان. خزمه تكار كوتی: ئه ری، پیاوی چاك بوو و له ژوره كه وه در كه وت.

نه جات كوتی: «ئاغاگیان، چوییه كوئی؟» و دیسان زهنگه كه ی لئ دا. خزمه تكار گه پاره: دیسان چی؟

نه جات كوتی: ئه و قه ره وپله ی من به ره، پیش ئه و په نجره، ئم.

خزمه تكار كوتی: زور باشه. قه ره وپله ی كاووسی لابرد و كوتی: زور باشه، قایم دانیشه و قه ره وپله ی نه جاتی به بئ وازی برده پیش و ریك له بن په نجره داینا. نه جات بؤ هه وه ل جار له په نجره دیمه نه كانی كاووسی چاوه لئ كرد. ویرانه یه ك بوو پر له سه یاره ی قوپازه و كیویك له زیل و قودووی ته نه كه و ئه و به فرانسه ی كه ئیستا له نیوان شروشالاته كان جییان خوش كرده بوو. بئ ئه وه ی كه ئه سپیك زبله كان بخوا، یان داریك سیبهری هه بئ، كوتی: «درو نه كه ی، چ بكه ی، ئاغاگیان؟» پووی وه رگیړا و كاتیك ویستی بخه وئ، سوله یمانی دی كه ئیستاش پرخی ده هات. بلیندگیه ك له سوچی ژوره كه، له و سه ره به دیواره وه نووسا بوو و ده تكوت دهنگی پرخیه پرخی سوله یمانی لئ بالو ده بیته وه.

تیبینی: حه وت سین: حه وت شتی خواردنی كه ناویان به «س» ده ست پنده كاو ئیرانییه كان له نه وروژدا له سه ره سفره ی داده نین.

سه رچاوه:

له كۆچیرۆکی «دریاروندگان جزیره ی آبی تر»، عه باس مه عرووفی، تاران، قزقنوس، ۱۳۸۲.